

delen af Toldindtægten. Selvfølgelig vil Mindretallet ikke benægte, at der hos Dele af Befolkningen findes større Skatteevne nu, end da Toldbloven blev givet, men man kan dog ikke undlade i Forbindelse hermed at fremhæve, at hvad Landets Hovederhverv, Landbruget, angaar, da er Skatteevnen utvivlsomt mindre nu end i 1863. — Naar Flertallet hertil knytter forskellige Betragtninger angaaende det Omfang, i hvilket de ubemidlede Klasser bør bære Omkostningerne ved de særlig til deres Bedste sigtende Lovgivningsforanstaltninger, da skal Mindretallet ikke følge Flertallet langt ind paa disse Døvejelser, som maa anses for kun indirekte at staa i Forbindelse med Kommissionens Opgave. Man skal indskrænke sig til at tage bestemt Afstand fra den Grundbetragtning, som præger Flertallets Udvikling. Sociale Lovgivningsforanstaltninger bør efter Mindretallets Mening ikke opfattes som værende ensidig til Fordel for en enkelt Samfunds-klasse. Saafremt de ellers du noget, kommer de det hele Samfund til Gavn og bør bæres af det i Forhold til Skatteevnen. Og da denne nu utvivlsomt er ringest i de ubemidlede Samfunds-klasser, bør disse ogsaa kun bære en forholdsvis ringere Del af Byrden ved Reformernes Gennemførelse. Naar Flertallet imidlertid stiller en Brændevinsbeskatning af 1 Kr. pr. Pot ren Alkohol i Udsigt, uden samtidig at stille Forslag om en Formue- og Indkomstskat, saa vil dette sige, at man, selv om man lægger den af Finansminister Estrup i 1894 foretagne Beregning til Grund, hvor- efter Brændevinsforbruget paa Grund af Skatten vil synke lige ned til Halvdelen, vil saa en Merbeskatning ud over den nuværende af ca. 5 Mill. Kroner. Denne Merbeskatning vil aldeles overvejende falde paa den ubemidlede Befolkning og vil ikke paa langt nær kunne opvejes af den Besparelse, som de Medsættelser i Tolden, Flertallet foreslaar eller stiller i Udsigt, ville medføre for denne Befolkning. En saadan Skatteomordning vilde da efter Mindretallets Mening hidføre en Forshynding af Skattebyrden i ganske urigtig Retning, og Ulemperne herved vilde træde saa meget stærkere frem, som ingen kan garantere, hvorvidt eller i hvilket Omfang de af Flertallet i Udsigt stillede sociale Reformlove ville blive gennemførte.

Medundertegnede Stilling kan i det hele og store slutte sig til Flertallets foreskrevne Betragtninger og deler de deri udtalte Hovedsynspunkter, særligt naar det fremhæves, at det maa anses for ønskeligt, at der ej alene bydes den danske Industri Mulighed for at kunne hævde sin hidtidige Bestaaen, men ogsaa Betingelser for en yderligere Udvikling. Det forekommer imidlertid ikke undertegnede Medlem, at det er lykkedes at gennemføre dette Standpunkt for alle de foreslaede Toldsatser's Vedkommende. Blandt de Betingelser, som kunne tænkes at medføre en saadan Udvikling af Industrien, at den gav Plads for en Del af den Arbejderbefolkning, som ellers føler sig nødsaget til at udvandre til fremmede Lande, maa efter undertegnede Medlems Formening ej alene rettelig nævnes Toldbættelser for industrielle Aar- og Hjælpestoffer, men ogsaa for visse Punkters Vedkommende en passende Forhøjelse af den bestaaende Toldbeskyttelse eller Indførelsen af ny Beskyttelse. — Naar imidlertid undertegnede Medlem ikke har fundet Anledning til at udskille sig fra Flertallet og stille afvigende Forslag paa en Række Punkter, saa skyldes det den Omstændighed, at jeg i det hele loyalt har deltaget i Flertallets Bestræbelser efter gennemført Indkomsten overfor den øvrige Del af Kommissionen at skabe fuldstændig Enighed om en Toldrevision, for derved ogsaa endelig en Gang at skaffe den danske Industri Fred og Ro til Udvikling, hvad den haardt trænger til efter i saa mange Aar at have haft en Toldrevision stadigt svævende over Hovedet, hvorved al ny Foretagelse saand i høj Grad er bleven hæmmet. Det har været mig klart, at for at naa det Mål, som var tilfjeldet ved Kommissionens Medsættelse, nemlig en saadan sagkyndig